

Kommunal- og moderniseringsdepartementet
Postboks 8112 Dep
0032 OSLO

Asker, 31. august 2020

KOMMENTARER FRA NETTVERKET VERDIALLIANSEN TIL FORSLAG OM ENDRING AV LOV OM FLAGGING PÅ KOMMUNENES OFFENTLIGE BYGNINGER

Nettverket Verdialliansen, org.nr.: 913 714 547, sender med dette våre kommentarer til forslaget om endring av lov om flagging på kommunenes offentlige bygninger følger:

<https://lovdata.no/dokument/NL/lov/1933-06-29-2>

BEGRUNNELSE

Høringsnotatet hevder at COVID-19 har gjort det vanskelig for norske kommuner å avholde slike arrangementer som loven forutsetter for unntak fra forbud mot å flagge med andre flagg enn som nevnt i Lov om Norges Flag (flaggloven).

<https://lovdata.no/dokument/NL/lov/1898-12-10-1>

Henvisningen til COVID-19 som begrunnelse for lovforslaget virker søkt.

Høringsnotatet viser til at lovvedtaket i 1933 hadde som formål å unngå politiske markeringer. Offentlig flagging skulle være samlende for kommunens innbyggere.

I 2016 antok departementet at eventuelle motsetninger, i mindre grad i dag (2016) enn i 1933, vil markeres med flaggbruk fra offentlige bygninger. Vi er ikke enige, og er urolige for at de endringene som foreslås vil føre til økte motsetninger og uro i samfunnet.

Konfliktlinjene i samfunnet og den offentlige debatten synes i økende grad å bli markert ved symboler, symbolhandlinger, provokasjoner og markeringer for å bevege følelser, i stedet for utveksling av argumenter og resonnementer basert på gjensidig respekt.

Lovforslaget er dessverre et initiativ i en slik retning, åpenbart begrunnet i tilrettelegging for at norske rådhus, og offentlige kommunale og fylkeskommunale bygninger for øvrig, kan flagge med regnbueflagget under nasjonale og lokale Pride-arrangementer. Statsråden bekrefter dette ved sin presentasjon av forslaget i VG 28. juni 2020, under Oslo Pride 2020.

Vedlegg 2: Intervju i VG 28. juni 2020

PARTIPROGRAMMENE OG GRANAVOLDEN

Ingen av regjeringspartiene, og heller ingen andre partier i Stortinget, har programfestet de foreslåtte endringene i lov om flagging på kommunenes offentlige bygninger for perioden 2017 – 2021. Forslaget inngår heller ikke i Granavolden-plattformen for regjeringens arbeid.

MEDIA

Debatten og motsetningene er kjent fra flere kommuner, hvor Pride-flagging har vært aktuelt med hjemmel i lovens unntak ved idretts-, kultur- og lignende arrangement.

På tross av at kritikken mot slik flagging gjennomgående begrunnes med LHBTIQ-bevegelsens politiske plattform og agenda, har vi til gode å se at noen norsk redaksjon, bortsett fra enkelte nisjemedier, har presentert verdigrunnlaget og programmet til eieren og arrangøren av Pride.

Denne unnlattelsen kan vurderes som et kollektivt presseetisk systembrudd på Vær Varsom-plakaten, hovedpunktene 1 (Pressens samfunnsrolle) og 2 (Integritet og troverdighet).

<https://presse.no/pfu/etiske-regler/vaer-varsom-plakaten/>

Pressens unnlattelse av å dekke relevante siden ved saken, kan forlede myndighetene til å anta en annen stemning i befolkningen og det offentlige rommet enn hva det reelt er grunnlag for.

SPLITTELSE – KONFRONTASJON – PROVOKASJON - IDENTITETSPOLITIKK

Ønske om oppmerksomhet kan fremme provokasjon med egne symboler og trakassering av andres symboler fremfor dialog og deltagelse i demokratiske prosesser og institusjoner.

Myndighetene og lovgivningen bør tilrettelegge for at verdier, virkelighetsoppfatninger og politikk, primært brytes i rammen av demokratiske spilleregler, prosesser og institusjoner.

Departementets forslag åpner for symbolmarkering som ikke fremmer ikke fellesskap og samling. Det kan svekke myndighetenes legitimitet når de profilerer samfunnet med symboler for reformkrav som retter seg mot en del borgeres rettigheter, identitet og verdier.

Identitetspolitikkenes inndeling av borgere i identitetskategorier, med konfliktskapende retorikk og markering mellom disse kategoriene, gir økt spenning og konfliktnivå i samfunnet.

Dette kan oppfattes å ha en politisk funksjon, fordi andre faktorer som bidrar til forskjeller, marginalisering og utstøting, blir usynlig i støyen fra identitetspolitikkenes konfrontasjoner.

Reformer mot ulikhet og utstøting på områder som folkehelse, utdanning, arbeid, økonomi, bolig og fattigdom, kan bli nedprioritert til fordel for identitetspolitiske markeringer.

Regnbueflagg på rådhuset kan gi en kostnadsfri progressiv profil, mens kommunen krever markedsleie i kommunale boliger for å hente årlige utbytter mens vedlikeholdet droppes.

PROFILERING MED REGNBUEFLAGGET

Statsråden viser i VG til at «*Pride handler om å feire og kjempe for frihet, mangfold, toleranse og retten til å elske den man vil*». Vi er ikke uenige i disse verdiene.

Vårt anliggende er at Pride, og flaggsymbolet for Pride, assosieres med den politiske plattformen til eieren av Pride, og den nasjonale og internasjonale LHBTIQ-bevegelsen.

Borgere med slike verdier og diskrimineringsgrunnlag som eieren av Pride ønsker å endre, regulere eller forby, vil oppfatte Pride-flagget på offentlige bygg i hjemkommunen som kommunens støtte til de politiske kravene dette flagget assosieres med.

Slik flagging kan dermed bidra til utstøting og ekskludering av borgere, minoritetsgrupper, tros- og livssynssamfunn, selv om disse representerer diskrimineringsgrunnlag som har vern i norsk lov og menneskerettighetene.

Det har allerede vært diskusjoner om kommunal flagging under Pride med dagens regelverk, og bedrifers, organisasjoners og offentlige etaters profilering med regnbuefargene.

Det registreres at bedrifter, etater og lokale medier ved slike debatter gjerne avgrensner sin markering til begreper som «*mangfold*», «*inkludering*», og «*retten til å elske den man vil*», uten ytterligere konkretisering av hva som ligger i dette.

Dersom deregulering av lov om flagging på kommunenes offentlige bygninger blir vedtatt, regner vi med at debatt i landets 356 kommuner og 11 fylker vil følge tilsvarende linjer.

Argumenter for å flagge med regnbueflagget vil henvise til kjernebegrepene, og at grupper som har møtt diskriminering fortjener støtte. Det vil bli avvist at flagging tar stilling til en politisk agenda. Verdier, diskrimineringsgrunnlag og rettigheter som Pride vil endre, forby eller regulere, vil trolig ikke bli tillagt vekt når det reageres mot regnbueflagget på offentlige bygg.

Arbeiderens dag, 1. mai, er offisiell flaggdag som anerkjennes og respekteres av borgere med andre politiske grunnlag enn de som har eierskap til 1. mai feiringen. Ved å heise det norske flagget vises det respekt for arbeiderbevegelsen og deres kampdag, uten dermed å ha markert tilslutning til noe bestemt politisk parti eller konkrete politiske kampsaker. Dette hadde ikke vært tilfelle dersom flagging på 1. mai forutsatte røde flagg eller andre flaggsymboler for partier og politiske program for partier og ideologier tilknyttet arbeiderbevegelsen.

Tilsvarende vil kommunens flagging med regnbueflagget under Pride medføre unødvendig polarisering. Demokratisk behandling av det politiske programmet til LHBTIQ-bevegelsen vil bli tatt inn i et offentlig rom med identitetspolitikk, symbolmarkeringer, splittelse og utstøting.

Bedrifter, offentlige forvaltningsorganer, etater og kommuner kan ikke avgrense sin profilering med regnbueflagget til noen generelle kjernebegreper, og distansere seg fra programmet og den politiske plattformen til eieren av Pride og den bredere LHBTIQ-bevegelsen.

Ved å heise det norske flagget under Pride ivaretar kommunen anerkjennelse og respekt, uten samme forbindelse til LHBTIQ-bevegelsens politiske krav som Pride-flagget kommuniserer.

Se vedlegg 1 med noen punkter fra politisk plattform og program for Foreningen FRI, som er arrangør og eier av Pride, og etterfølgende kommentar fra Verdialliansen.

FORBRUKERMAKT

Et økende antall bedrifter, konserner, interesseorganisasjoner, offentlige instanser, etater og forvaltningsorganer, profilerer seg med regnbuesymbolet under Pride. Lovforslaget inngår i en slik i en større og mer omfattende kontekst. Det er utgangspunktet for vår uttalelse.

Bedrifter og interesseorganisasjoner må naturligvis ha rett til å støtte ethvert lovlig formål de selv ønsker. På sikt kan dette skape reaksjoner, ved at forbrukere og medlemmer knytter seg til bedrifter, medlemsorganisasjon og profiler de er fortrolig med, mens andre velges bort.

Når leverandører profilerer seg konfronterende med enkelte kunders verdier, endog trakasserende, kan kundegrupper komme til at egen identitet og verdigrunnlag ikke har det vernet som man tidligere antok. Slik øker konfliktnivået og inntar forbrukermarkedet.

Dagens Næringsliv intervjuet i september 2018 daværende merkesjef for Citroën, nå Opel (begge i konsern Bertel O. Steen) og Emilie Stordalen i Nordic Choice, etter påstand om at enkelte kunder vurderte å boikotte Choice grunnet støtte til Pride (Merknad: Det er ukjent for oss at det har funnet sted noe initiativ for å boikotte Pride-partnere):

– Nå er det snart på tide å putte de middelalderske holdningene opp der solen aldri skinner, skriver Emilie Stordalen i et rasende Instagram-innlegg onsdag.

Emilie Stordalen til DN, 12. september 2018

<https://www.dn.no/arbeidsliv/nordic-choice/emilie-stordalen/pride/emilie-stordalen-langer-ut-mot-hotellkunder-med-middelalderske-holdninger-til-pride-samarbeid/2-1-419105>

- Om vi mister slike kunder, driter vi i. De kan dra et helt annet sted, ja, de kan dra til helvete, sier Reidar Holtedal i Citroën, som i likhet med Nordic Choice er en av Oslo Prides partnere.

- Det er alltid noen som henger igjen i gamle tankemåter, men de tilhører en utdøende generasjon. Vi må vise at vi ønsker kunder som støtter våre verdier. For oss er det «be different, feel good», sier Holtedal.

Merkesjef Reidar Holtedahl, Bertel O. Steen til DN, 15. september 2018

<https://www.dn.no/arbeidsliv/kistefos/christen-sveaas/reidar-holtedal/pride-partnere-frykter-ikke-boikott-om-vi-mister-slike-kunder-driter-vi-i/2-1-420546>

Reidar Holtedal, merkesjef for Citroën Norge, tar avstand fra kundebokott mot bedrifter som støtter Oslo Pride. - Vi må vise at vi ønsker kunder som støtter våre verdier, sier Holtedal, Peder Per Thomsen

Pride-partnere frykter ikke boikott: - Om vi mister slike kunder, driter vi i

- Det er alltid noen som henger igjen i gamle tankemåter, men de tilhører en utdøende generasjon, sier merkesjef Reidar Holtedal i Citroën, som i likhet med Nordic Choice er blant Oslo Prides partnere.

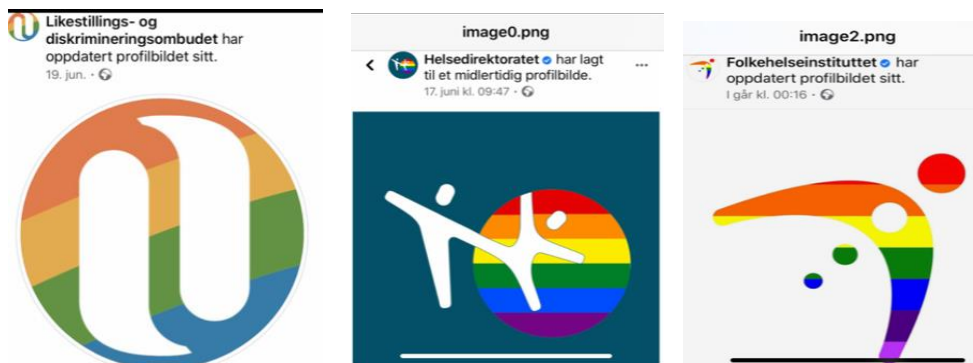
Nora Rydne | FRIKJØB
Publisert: 15.09.2018 | 12:45 | Oppdatert: 15.09.2018 | D:45

Det etableres aksept for språk og karakteristikk av kunder og kunders verdier, med formål å søke ytterligere lojalitet i majoritetskundegruppen.

Det tas ikke hensyn til at tro, verdier og livssyn og borgere som karakteriseres på vulgær måte, kan ha vern som minoritet og diskrimineringsgrunnlag i norsk lov og menneskerettighetene.

FORVALTNINGSLOVEN – HABILITET - RETTSSIKKERHET

Flere direktorater, ombud og øvrige offentlige forvaltningsorganer profilerer seg med regnbuefargene under Pride. Dette kan gi grunn til å stille spørsmål ved om samme organ dermed er ugild / inhabil, jf. forvaltningsloven §6, og om organet ivaretar upartiskhet og likebehandling i saksbehandling hvor tema som berører reformkravene til LHBTIQ-bevegelsen.

Advokatforeningen profilerer seg hvert år med regnbuesymbolet og deltagelse under Pride. Hvordan vurderer foreningen rettssikkerheten til borgere, trossamfunn og organisasjoner som kan få behov for juridisk bistand i forhold som er relatert til arbeidsprogrammet og den politiske plattformen til Foreningen FRI, eierorganisasjonen til Pride?

Dette er ikke konstruerte og marginale problemstillinger.

Et trossamfunn møte krav om tap av økonomisk tilskudd eller vigselmyndighet. Et barn kan saksøke den norske stat for tap av rettigheter jf. barnekonvensjonens art. 7.1. Helsetjeneste som prioriterer forsvarlig utredning og behandling før irreversibel «kjønnsbekreftende behandling» kan bli saksøkt sivilt eller bli siktet av påtalemyndigheten etter ny lovgivning for såkalt homoterapi / konverteringsterapi. Det er ikke mulig å gi uttømmende liste over mulige juridiske implikasjoner. Temaene kan omfatte barneloven, fastsettelse av farskap og morskap, arv og skifte, adopsjon, forhold vedr vigsel og rett vigsel og trossamfunns forhold.

Advokatforeningens profilering, støtte og deltagelse i Pride har skapt et problem for rettssikkerheten, fordi klienter med behov for bistand i saker hvor temaer relatert til LHBTIQ-bevegelsens reformkrav, må engasjere advokat som sannsynligvis er medlem av Advokatforeningen, som på vegne av en samlet advokatstand har uttrykt støtte, profilering og deltagelse til program, verdier og reformkrav som er grunnlaget for motpartens posisjon.

Politiet deltar årlig under Pride med uniform. Deltagelse skjer med anbefaling fra politiets nasjonale ledergruppe. Politiet deltar med dette i markering for en bevegelse og en organisasjon med et arbeidsprogram og politisk plattform for normbrudd, deregulering og legalisering av forhold og handlinger som i dag er regulert, endog med straffeansvar.

<https://www.politiforum.no/artikler/oppfordrer-politifolk-over-hele-landet-til-a-ga-i-pride-arrangementer/441159>

Den nye forsvarssjefen, Eirik Kristoffersen, uttaler til Forsvarets Forum at han vil delta i Prideparaden i 2021, og med det bli den første forsvarssjefen som deltar i Pride.

Forsvarssjefens deltagelse vil bli oppfattet som støtte til de verdiene som bevegelsen og eieren av Pride står for og formidler, også politisk, selv om dette er uten hjemmel i iverksettingsbrevet til forsvarssektoren for langtidsperioden 2017 – 2020.

Mange borgere vil oppfatte forsvaret som en politisk aktør til fordel for formål, reformkrav og politisk plattform for eieren av Pride og LHBTIQ-bevegelsen, også de reformkravene som vil regulere og forby andre borgeres verdier og diskrimineringsgrunnlag. Forsvaret kan med dette bli part i en agenda for samfunnsendring som utfordrer norske borgeres menneskerettigheter.

<https://forsvaretsforum.no/eirik-kristoffersen-pride/eirik-kristoffersen-vil-ga-i-pride-paraden-i-2021/128445>

Grunnskolen: Markering av Pride, med flaggheising av regnbueflagget, innarbeides i grunnskolen i et omfang vi ikke har oversikt over. Barn fra 5-6-års alder, i obligatorisk grunnskole, markerer Pride, med en eierorganisasjon som understreker brudd med normer for kjønn og seksualitet som sitt formål og grunnverdi.

<https://oppsal.osloskolen.no/nyhetsarkiv/markering-av-pride-i-osloskolen/>

https://bestum.osloskolen.no/contentassets/3cbce74cad764575a2f8d7c44bc7da98/pride_in_foark.pdf

Denne gjennomgangen av eksempler gis plass i vår uttalelse for å dokumentere hvordan regjeringens forslag om deregulering av kompetanse til å vedta flagging på kommunenes offentlige bygninger føyer seg inn i en tung, dyptgående trend med ensretting og ideologisk skoloring av befolkningen. Vi anser derfor denne gjennomgangen som relevant.

VEDTAKSKOMPETANSE OG KONSEKVENSER

Lovforslaget avklarer ikke hvem i kommunen som skal ha vedtakskompetanse, dersom dagens lov faller helt bort, eller deregulerer dagens lov.

Dersom dagens lov faller helt bort, eller unntaksbestemmelsens i dagens lov tas ut av loven, betyr det at kommunen / fylkeskommunen selv tar avgjørelse. Forutsettes at vedtak i hvert enkelt tilfelle skal skje i folkevalgt organ (kommunestyre, fylkesting, formannskap, fylkesråd)?

Kan kommunen selv avgjøre vedtakskompetanse for hver enkelt flagging? Høringsuttalelse til lovforslaget er fra enkelte kommuner skrevet og sendt inn ved administrativ behandling. Vil vedtak om flagging også kunne gjøres administrativt?

Offentlige bygninger i kommunene vil være tilknyttet enheter som skole, sykehjem, omsorgsbolig, barnehage og administrasjon. Følger det av regjeringens forslag at det blir opp til enhver kommune å avgjøre omfanget av den lokale flaggingen med Pride-flagget?

Hvordan er reservasjonsretten vurdert? Hvilken anledning har et lokalt lærerkollegium, barnehagepersonale, sykehjemspersonale, eller et mindretall blant disse, eventuelt en rektor eller en vaktmester, til reservere seg mot å foreta eller delta i flagging med regnbueflagget?

Selv om regjeringen, flertallet av lokale folkevalgte eller administrativ enhet har besluttet at flagging og profilering med regnbueflagget ikke har de implikasjoner som denne høringsuttalelsen legger til grunn, så gis det ikke mandat til å forby ansatte, brukere, borgere, tros- og livssynssamfunn eller andre, å anse slik flagging og profilering som tilslutning til de verdier og formål som eieren av Pride, og LHBTIQ-bevegelsen selv legger til grunn.

HVEM DEFINERER MENNESKERETTIGHETENE?

LHBTIQ-organisasjonene, både nasjonalt og internasjonalt, understreker sitt formål som ledd i en bredere bevegelse for menneskerettighetene. Det er ikke tvil om at dette i mange tilfeller er en reell fremstilling. Denne erkjennelsen kan likevel ikke overskygge nødvendigheten av å kvalitetssikre LHBTIQ-bevegelsens reformkrav med menneskerettighetene.

En kritisk vurdering av reformkrav fra LHBTIQ-bevegelsen, slik de i Norge kommer til uttrykk i politisk plattform for eieren av Pride, Foreningen FRI, avdekker konfrontasjon med menneskerettighetene på en rekke punkter. Det avdekkes også retorikk og begrepsanvendelse som ikke stemmer med det innhold samme begreper er gitt i menneskerettighetene.

- Anklager om at verdier og diskrimineringsgrunnlag som ikke støtter LHBTIQ-bevegelsens reformkrav, står for diskriminering. Dette stemmer ikke. De verdiene, borgerne og tros- og livssynssamfunnene som angripes, har i mange tilfeller vern i norsk lov og menneskerettighetene.
- Det har ikke hjemmel i menneskerettighetene at alle samlivsrelasjoner, uansett kjønn og antall personer i relasjonen, skal ha rett til samme juridiske rammebetingelser og rettsvirkninger som ekteskapet mellom én mann og én kvinne.
- Det har ikke hjemmel i menneskerettighetene å tildele juridisk foreldreskap uten hensyn til biologisk foreldreskap, og uten antallsrestriksjon. Slike krav er antakelig også i konflikt med menneskerettighetene, herunder barnekonvensjonen.
- Flere krav som fremmes, med henvisning til at det medfører diskriminering dersom krav ikke innfris, er uten hjemmel i menneskerettighetene. Flere av kravene medfører brudd på andre borgeres og gruppers menneskerettigheter, herunder ytringsfriheten og trosfriheten, dersom de skulle få gjennomslag.

Norske kommuners flagging med regnbueflagget under Pride vil uttrykke støtte til den misforståelsen at Pride og LHBTIQ-bevegelsen har mandat til å tolke menneskerettighetene og norsk lovgivning for menneskerettigheter og diskrimineringsvern.

LIKEBEHANDLING

Offentlig forvaltning skal følge prinsippet om likebehandling. Dette gjelder også behandling av søknader om tillatelse til flagging. Alle organisasjoner og søknader må behandles likt. Dersom en kommune vil forskjellsbehandle noen organisasjoner, så må dette være saklig begrunnet.

Det er utelatt i saksfremlegget at begrunnelse ikke kan være basert på politisk skjønn men forutsetter juridisk vurdering. Høringsnotatet redegjør ikke for hva som er saklig begrunnelse.

Lovforslaget opplyser ikke om eventuell klageinstans. Siden likebehandlingsprinsippet, som er en juridisk vurdering, må anvendes i lokal saksbehandling, må søkere og publikum generelt ha anledning til å bringe vedtak til et overordnet organ for overprøving.

Høringsnotatet gir følgende eksempler på markeringer som kan være av allmenn interesse:

Med markering eller merkedag av allmenn interesse menes for eksempel FN-dagen, skolejubileer, Pride, festivaler og tilsvarende.

Høringsforslaget, side 8, 3 linje ovenfra

<https://www.regjeringen.no/contentassets/e455974e3aae4ef886f21e6689fa9d24/horingsnotat-03.07.20201226444.pdf>

Av disse er kun Pride en politisk markering. Listen tolkes dermed å være uttømmende.

Det er som nevnt notert at profilering med regnbuefargene og regnbueflagget under Pride har blitt, og vil bli, fremstilt som markering av verdier, uavhengig av noe politisk program eller noen bestemt bevegelse eller interesseorganisasjon.

Denne høringsuttalelsen er et dokument for å avvise dette. Det kan uansett ikke avvises at borgere og grupper av borgere vil oppfatte kommunens profilering på en slik måte.

Hvis flagging tillates for interesseorganisasjoner medfører det at en flaggstang faktisk blir et forum for ytring. Da slår likebehandlingsprinsippet inn enda hardere.

Lovforslaget åpner for flagging for en politisk interesseorganisasjon eller gruppering. Det har menneskerettighetskonsekvenser som ikke er diskutert i høringsnotatet.

NASJONAL JURISDIKSJON KONTRA OVERNASJONAL IDÉ

Lovforslaget fremsettes og oppfattes umiddelbart som desentralisering, ved at landets 356 kommuner og 11 fylker gis mandat til å beslutte flagging ved offentlige kommunale bygg.

Nærmere vurdering avdekker at lovforslaget svekker den norske nasjonalstatens suverene jurisdiksjon, og således fremmer en overnasjonal idé og suverenitet, men på en mer avansert og sofistikert måte enn uttalt og formell avgivelse av suverenitet til overnasjonal myndighet.

Pride-arrangementene i Norge eies og arrangeres av organisasjoner som er internasjonalt organisert på basis av felles ideologi og agenda for samfunns-, kultur-, språk-, teori,- og identitetsendring. ILGA Europe er en slik sammenslutning på europeisk basis.

Det samlede konseptet og ideologiske programmet er globalt, tilsvarende multinasjonale konsersners avanserte strukturer, men med et annet formål og konsept enn de globale og multinasjonale kommersielle konsersnenes avkastnings- og lønnsomhetskrav.

Deregulering av lov om flagging på kommunenes offentlige bygg kan forstås som en nedgradering av det norske flagget som samlende og enhetlig symbol i det norske samfunnet.

I sin konsekvens forstås lovforslaget som en nedbygging av det nasjonale prosjekt og vil dermed på sikt svekke vårt selvstyre og være et skritt i retning av overnasjonalitet.

Hvert eneste norske rådhus med regnbueflagget under Pride, markerer tilslutning til denne bevegelsen og dens verdigrunnlag, og kobler seg samtidig fra den norske nasjonalstatens jurisdiksjon, også der Norge ikke oppfyller LHBTIQ-bevegelsens krav til reform og endring.

Slik flagging vil også markere kommunens støtte LHBTIQ-organisasjonens autoritative krav om rett til å definere menneskerettighetene og hvordan begreper som diskriminering, mangfold og inkludering skal tolkes, forstås og fylles med innhold.

Regnbueflagget på norske rådhus og offentlige bygg under Pride devaluerer dermed også det mellomstatlige samarbeidet i f.eks. Europarådet og FN, som baserer seg på samarbeid mellom suverene nasjoner, den europeiske menneskerettighetskonvensjonen, øvrige konvensjoner – som barnekonvensjonen, og institusjoner som den europeiske menneskerettighetsdomstolen.

Det er denne type mellomstatlig samarbeid og institusjoner som har mandat til å definere menneskerettighetene. Dette er avgjørende for å verne menneskerettighetene, motvirke diskriminering og ivareta likebehandling av alle borgere i Norge.

OPPSUMMERING

1. Lovforslagets begrunnelse oppfattes å være at norske kommuner og fylkeskommuner uten juridisk hindring skal kunne flagge med regnbueflagget fra offentlige bygninger.
2. Markering og profilering med regnbueflagget medfører direkte eller indirekte støtte til den politiske plattformen til eieren av Pride og den norske og internasjonale LHBTIQ-bevegelsen, uavhengig av om kommunen hevder avgrensning mot dette eller ikke.
3. Den norske arrangøren / eieren av Pride, og øvrig norsk og internasjonal LHBTIQ-bevegelse, har et politisk program som på en rekke punkter vil svekke det vernet andre borgere og diskrimineringsgrunnlag har i norsk lov og menneskerettighetene.
4. Flagg og flaggsymboler uttrykker norsk jurisdiksjon og suverenitet. Stortinget bør derfor fortsatt regulere kommunenes anvendelse av flagg og flaggsymboler med lov.
5. Etter samlet vurdering er vår anbefaling at gjeldende lov videreføres: Alternativ D.

Med vennlig hilsen
VERDIALLIANSEN

Jan Harsem, daglig leder, for styret

VEDLEGG:

- VEDLEGG 1: Punkter fra politisk plattform for Foreningen FRI med våre kommentarer
- VEDLEGG 2: Artikkel i VG, 28. juni 2020

Verdialliansen - nettverk for kristne verdier og menneskerettigheter - ble reorganisert i 2020 med åpning for personlig og organisasjonsbasert medlemskap. Verdialliansen skal fremme og forsvare kristne verdier i samfunnet. Verdialliansen skal også fremme og forsvare kristen tro, identitet og verdigrunnlag som legitimt og beskyttet av menneskerettighetenes diskrimineringsvern.

VERDIALLIANSEN

nettverk for menneskerettigheter og kristne verdier

ORG.NR.: 913 714 547

POST: Postboks 23 • 1371 Asker • Norge

WEB: - kommer på www.verdialliansen.no / **FACEBOOK:** @verdialliansen / **VIPPS:** #536441

EPOST: jan@harsem.no (ny epost kommer på @verdialliansen.no)

VEDLEGG 1: PUNKTER FRA POLITISK PLATTFORM FOR FRI

- *FRI er en medlemsorganisasjon for lesbiske, homofile, bifile, transpersoner, interkjønns personer og andre som bryter med normer for kjønn og seksualitet.*
- *FRI sitt formål er et samfunn der alle åpent kan leve ut sin seksuelle orientering, sin kjønnsidentitet og sine kjønnsuttrykk basert på likeverd og samtykke uten fare for å bli diskriminert og/eller trakassert*

KOMMENTAR: Rett til normbrudd bestrides ikke, så langt det ikke bryter norsk lov. Vi tar avstand fra trakassering, og støtter vern mot diskriminering. Det bør likevel være større åpenhet, refleksjon og debatt om rekkevidden av konsekvenser ved å etablere normbrudd som norm og verdigrunnlag som samfunnet skal stå samlet om.

Eierorganisasjonen til Pride anvender begrepet «*diskriminering*» om forhold som i juridisk forstand er saklig begrunnet forskjellsbehandling med vern i norsk lov og menneskerettighetene. Formuleringen «*likeverd og samtykke*» benyttes uten at vi har sett klargjøring av kriteriene for samtykkekompetanse og likeverd.

- *En av FRI's viktigste oppgaver er å drive påvirkningsarbeid overfor storsamfunnet, blant annet politikere, organisasjoner, myndigheter, næringsliv og massemedier. Dette er et arbeid som skal drives lokalt, regionalt, nasjonalt og internasjonalt.*

KOMMENTAR: Dette er legitimt og har vår støtte. Ethvert lovlig formål bør organisere sin demokratiske deltagelse. Det betyr at andre formål må ha samme rettigheter, og at samfunnets avveininger og prioriteringer må finne sted ved demokratiske prosesser basert på norsk lov og menneskerettighetene. Kommunal flagging med symbolene til én aktør ivaretar ikke den likebehandlingen dette fordrer.

- *Det finnes et mangfold av kjønn ... FRI mener at alle former for kjønn er likeverdige og skal være likestilte, og enhver persons selvopplevde kjønnsidentitet må respekteres ... Alle personer skal ha rett til å definere sitt juridiske kjønn.*

KOMMENTAR: Det avvises ikke at kjønnsidentiteter kan være mangfoldig. Heller ikke at individet har rett til personlige kjønnsidentitet uten diskriminering, hat eller trakassering. Definisjonen av hva som er diskriminering, hat og trakassering må imidlertid ha hjemmel i norsk lov og menneskerettighetene.

Det er legitimt, og har beskyttelse i menneskerettighetene, å mene og hevde at samfunnet, lovgivningen, helsetjenesten, tros- og livssynsorganisasjonene og andre borgere, har rett til å legge objektive kriterier til grunn for hva som definerer kjønn.

- *FRI mener at alle former for seksuelle relasjoner eller handlinger som er basert på respekt, likeverd og samtykke er positivt.*

KOMMENTAR: Her uttrykker FRI en norm for når seksuelle relasjoner er positive, der forutsetningene savner verdier som for andre borgere, nettverk, kulturer, tros- og livssynssamfunn kan være vesentlige: Trofasthet, monogami, ekteskapet mellom mann og kvinne som ramme om seksualitet, og seksualitetens konsekvenser for flere enn de som er involvert i den seksuelle relasjonen. Dette er også etablerte normer i samfunnet. Det savnes klargjøring av kriteriene for samtykkekompetanse.

- *For mennesker som tilhører flere minoriteter, kan veien fram til å kunne leve åpent med sin identitet og seksualitet være vanskelig fordi de utsettes for flere undertrykkelsesmekanismer.*

KOMMENTAR: Teorien om interseksjonalitet er relevant, ved sin påpeking av hvordan individer og grupper kan ha identitet og tilhørighet i flere minoritetskategorier med diskrimineringsgrunnlag, som utløser sammensatte mekanismer for inkludering og utstøting i et samvirke av flere tilhørigheter og diskrimineringsgrunnlag.

Svakheten kan være en idé om at alle monoritetskategorier og diskrimineringsgrunnlag kan samles om felles formål og rettighetskamp, jf. aktuelle markeringer mot rasisme i regi av «*Black Lives Matter*», som opplyser følgende om «*What we believe*»:

.... We make space for transgender brothers and sisters to participate and lead.

We are self-reflexive and do the work required to dismantle cisgender privilege and uplift Black trans folk, especially Black trans women who continue to be disproportionately impacted by trans-antagonistic violence.

We build a space that affirms Black women and is free from sexism, misogyny, and environments in which men are centered.

We practice empathy. We engage comrades with the intent to learn about and connect with their contexts.

We make our spaces family-friendly and enable parents to fully participate with their children. We dismantle the patriarchal practice that requires mothers to work “double shifts” so that they can mother in private even as they participate in public justice work.

We disrupt the Western-prescribed nuclear family structure requirement by supporting each other as extended families and “villages” that collectively care for one another, especially our children, to the degree that mothers, parents, and children are comfortable.

We foster a queer-affirming network. When we gather, we do so with the intention of freeing ourselves from the tight grip of heteronormative thinking, or

rather, the belief that all in the world are heterosexual (unless s/he or they disclose otherwise).

We cultivate an intergenerational and communal network free from ageism. We believe that all people, regardless of age, show up with the capacity to lead and learn.

We embody and practice justice, liberation, and peace in our engagements with one another.

<https://blacklivesmatter.com/what-we-believe/>

Dette er legitime argumenter som respekteres. Fremstillingen undervurderer imidlertid at borgere, uavhengig av hudfarge, kan representere andre diskrimineringsgrunnlag og minoritetskategorier som f.eks legger til grunn at det er objektive kriterier for hva som definerer kjønn, og at den biologisk funderte kjernefamilien med utgangspunkt i ekteskapet mellom én mann og én kvinne, har en særstilling i samfunnet.

Det kan være motsetninger mellom minoritetskategorier og diskrimineringsgrunnlag, som alle har samme juridiske vern i lovgivning og menneskerettighetene.

Individet kan leve i spenning mellom flere minoriteters hensyn og verdier.

Dette spenningsforholdet er ikke nødvendigvis påført av andre, men reelle brytninger og avveininger. Individet må integritet og rett til å leve i slike spenninger, kjenne brytninger i ambivalens i dette spenningsfeltet, være i indre prosesser, og ha rett til å foreta egne valg og avveininger, og bli respektert for disse.

FRI gir inntrykk av at seksualiteten alltid er det genuint personlige, som ikke inngår i det FRI betegner som «*undertrykkelsesmekanismer*». Andre hensyn, normer og verdier, som mange avveier seksualiteten mot, fremstilles som undertrykkende.

Vi avviser ikke negativ sosial kontroll, men det reduserer individets integritet og rett til å leve i spenning mellom et mangfold av hensyn, å hevde at religion og påførte normer alltid står utenfor individet som kontrollerende faktorer, mens seksualiteten så å si er det genuint menneskelige, som må frigjøres fra alle andre normer og hensyn.

Det være like relevant å påpeke den dype eksistensielle søken et menneske kan erfare mot grunner og verdier bortenfor et seksuelt univers.

I en slik livsopplevelse kan det like gjerne være LHBTIQ-agendaen, skeive miljøer, en seksualisert heterofil agenda for den saks skyld, som representerer negativ sosial kontroll, undertrykking og endog diskriminering og brudd på menneskerettighetene.

Ved å åpne for kommunal flagging med regnbueflagget under Pride, vil mange oppfatte at kommunen intervenerer i denne type personlige forhold.

- *FRI mener at barn som har flere eller færre enn to omsorgspersoner skal sikres på en bedre måte enn i dag, og at barn med flere enn to omsorgspersoner skal kunne ha lik juridisk rett til disse når det er til barnets beste.*

KOMMENTAR: Endringer i samlivsformer fører til krav om reformer og regulering som likestiller enhver konstellasjon av antall personer, kjønn og kjønnsidentiteter.

Menneskets reproduksjon har begrensninger som må kompenseres ved assistert befruktning. Dette presser reguleringen av bioteknologi, helsetjeneste, ekteskap, familie, arv, og juridisk farskap, morskap og foreldreskap i barneloven.

Kravet om at flere enn to omsorgspersoner skal kunne bli juridiske foreldre må forstås på bakgrunn av at assistert befruktning kan involvere flere enn to personer.

- *Familiebegrepet skal ikke defineres ut ifra religiøse eller kulturelle forestillinger om hva en familie er eller ut ifra heteronormative forståelser av familien og av foreldre.*

FRI legger til grunn at det er nærheten i relasjoner som først og fremst definerer en familie. Familiebegrepet er ikke statisk. Mange lhbti-personer har det vi kaller «den valgte familien». Det kan være partner(e) eller venner. Samfunnet må anerkjenne viktigheten av disse familiene.

FRI legger til grunn at folk vet best selv hvilke familieordninger som passer for dem, og at alle relasjoner og familieformer basert på samtykke og likeverd skal aksepteres. Norge trenger et lovverk og økonomiske ordninger som motvirker at noen familie- og samlivsformer får økonomiske privilegier fremfor andre, og som tar vare på alle enkeltmennesker uavhengig av samlivsform og sivil status.

FRI mener det må være mulig å registrere sin valgte familie i offentlige registre, slik at denne respekteres i spørsmål om foreldreansvar, arv, helse, permisjon og bisettelse.

KOMMENTAR: I enhver familie og slekt kan det oppstå konflikt og oppbrudd.

Religiøse grupper som praktiserer utstøting av familiemedlemmer møter med god grunn lite forståelse i media og samfunnet. Personer som avvises av familie og slekt vil naturlig nok søke nettverk som kan kompensere tap av familie. Prides eierorganisasjon forutsetter ikke denne type tap av slekt og biologisk familie som grunnlag for «den valgte familien», og krav om rettigheter som skal gis denne.

Tvert imot oppfattes dette politiske kravet som en eksplisitt, uttalt ideologi for oppbrudd fra den slekt og familie man er født inn i. Det betviles ikke at slikt valg av nye familierelasjoner kan finne sted med aksept, anerkjennelse og glede fra opprinnelig biologisk slekt og familie. Det skaper imidlertid konsekvenser av uoversiktlig omfang, dersom «den valgte familien» skal registreres med de rettigheter som kreves.

Det er umulig å kombinere dagens arvelov med likestilling for «den valgte familien» i en ny arvelov. FRI tar til orde for en reform av så dyptgripende og altomfattende konsekvenser, at vi snakker om en kulturrevolusjon / kulturreformasjon.

- *Det er nødvendig å behandle spørsmål om bioteknologi med varsomhet og at hensynet til mangfoldet skal veie tungt. Det er viktig at det er menneskelige hensyn, ikke moralske, kulturelle eller religiøse forestillinger som får forrang i bioteknologiske spørsmål.*

KOMMENTAR: Språket gir inntrykk av motsetning mellom det som er «menneskelige hensyn» og det som er «morsalske, kulturelle eller religiøse forestillinger». Moral, kultur og religion er selvsagt også aspekter ved det menneskelige.

Vi avviser at regulering av assistert befruktning og bioteknologi er uttrykk for moralske, kulturelle og religiøse forestillinger som står i konflikt med hensynet til mangfold og menneskelige hensyn. Dereguleringen av bioteknologien, menneskets reproduksjon, kjønn, og foreldreskap, utfordrer grunnleggende menneskerettigheter, herunder barnekonvensjonen. Profilerings med regnbueflagget under Pride støtter dette.

- *FRI mener at vigsel er en sivilrettslig avtale og at vigselsretten derfor bør være forbeholdt og administrert av det offentlige og ingen vigslere skal kunne diskriminere.*

KOMMENTAR: FRI har ikke mandat til å definere vigsel. FRI uttrykker et politisk standpunkt. Det kan ikke avvises at tros- og livssynssamfunn og borgere kan anse den liturgiske rammen om vigsel som nødvendig og konstituerende for ekteskapet.

Med «diskriminering» mener FRI åpenbart vigslere som avgrenser sin vigselsmyndighet til vigsel av én mann og én kvinne. Dette er anklage uten grunnlag:

Fra regjeringens høringsnotat til forslaget om felles ekteskapslov, 2007:

Ulik behandling av registrerte partnerskap og ekteskap har til dels vært oppfattet som diskriminering av homofile og lesbiske. Med hensyn til internasjonal privatrett kan det imidlertid neppe være grunnlag for å se en eventuell ulik behandling av likekjønnede og forskjelligkjønnede ekteskap som diskriminerende.

Høringsnotatet til felles ekteskapslov, pkt. 6.3.1

<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/felles-ekteskapslov-pa-horing/id467527/>

Fra regjeringens lovforslag om felles ekteskapslov i februar 2008:

Den europeiske menneskerettighetsdomstol (EMD) har tolket EMK artikkel 12 slik at bestemmelsen bare beskytter den tradisjonelle form for ekteskap, med det menes ekteskap mellom to personer av ulikt kjønn. Homofiles rett til å inngå ekteskap er dermed ikke direkte beskyttet av konvensjonen.

Lovforslaget om felles ekteskapslov: Ot.prp. nr. 33 2007–2008, side 12
<https://www.regjeringen.no/contentassets/858f789f394446e6a33b1f7aec7da15e/no/pdfs/otp200720080033000dddpdfs.pdf>

Den svenske utredningen SOU 2007: 17:

Att äktenskapet inte står öppet för par med samma kön torde dock varken enligt regeringsformen eller enligt Europakonventionen i och för sig innebära en diskriminering på grund af sexuell läggning, men det torde ändå innebära en form af särbehandling.

Äktenskap för par med samma kön: SOU 2007: 17, sammenfatning s. 17
<http://www.regeringen.se/contentassets/d8ce4c0dfea547c391469ac9a5646feb/aktenskap-for-par-med-samma-kon---vigselfragor-hela-dokumentet-sou-200717>

Kommuner som flagger med regnbueflagget under Pride, markerer støtte til en politisk agenda mot borgere og grupper med andre verdigrunnlag.

- *FRI mener at ikke-monogame relasjoner, mellom flere enn to mennesker, som er basert på likeverd og samtykke, skal ha samme rettslige vern som de som lever i parrelasjoner.*

KOMMENTAR: Vår høringsuttalelse avviser ikke noen borgeres rett til å innrette seg slik FRI beskriver i sin politiske plattform. Kravet om at relasjoner mellom flere enn to personer skal ha samme rettslige vern som par er imidlertid vidtrekkende, og fortjener en bredere debatt enn regnbueflagget på rådhuset.

Felles ekteskapslov i 2008 endret adopsjonsloven, barneloven, bioteknologiloven, ekteskapsloven og norsk tolkning av konvensjoner for adopsjon og barnekonvensjonen.

Dersom krav om å gi polygame ekteskap samme rettsvirkninger som dagens ekteskap får gjennomslag, vil det forutsette nye og omfattende endringer i det norske lovverket.

Krav om å oppheve antallsbegrensning for juridisk foreldreskap, fjerne objektive og felles kriterier for kjønn, og at «den valgte familien» skal ha vern og rettsvirkninger tilsvarende slektsbasert familie, dokumenterer at LHBTIQ-bevegelsen representerer en helhetlig reformbevegelse med ambisjon om altomfattende og dyptgripende endring.

- *FRI mener at religion eller livssyn aldri skal anvendes som en unnskyldning for å nedverdige eller diskriminere på bakgrunn av seksualitet, kjønnsidentitet, kjønnsuttrykk og kjønnskategorisering.*

FRI mener offentlige tilskudd bare skal gis til trossamfunn som aktivt tar avstand fra og arbeider mot diskriminering av mennesker som bryter med normer for kjønn og seksualitet. Trossamfunn som driver tjenesteytende virksomhet skal følge norsk lov mot diskriminering av mennesker som bryter med normer for kjønn og seksualitet.

FRI mener tilskudd som skal løse oppgaver for fellesskapet kun skal gis til trossamfunn som aktivt tar avstand fra og arbeider mot diskriminering av mennesker som bryter med normer for kjønn og seksualitet.

KOMMENTAR: Formuleringene dokumenterer krav om at tros- og livssynssamfunn skal reguleres, og at tilskuddsordninger skal forvaltes, på bakgrunn av kriterier satt av FRI.

Tros- og ytringsfriheten har vern i norsk lov og menneskerettighetene.

Borgere, kulturer, tros- og verdibaserte nettverk og samfunn, kan ha andre syn på kjønn, seksualitet, familie, identitet, språk, og søke demokratisk deltagelse for andre verdier enn det FRI representerer. Forutsatt at dette utøves respektfullt, uten trakassering og innenfor lovens rammer, er påstand om diskriminering uten grunnlag.

Dersom denne type krav som fremmes av FRI blir tatt til følge, vil de gruppene som FRI ønsker å regulere med sine kriterier og forbud, bli utsatt for forskjellsbehandling og diskriminering, og dermed brudd på deres menneskerettigheter.

- *FRI mener at straffelovens paragraf 316 «Kjøp av seksuelle tjenester hos voksne» må avskaffes, fordi den er til hinder for gode og viktige tiltak for å ivareta både sexarbeideres og samfunnets interesser.*
- *FRI er kritisk til straffelovens paragraf 315 «Hallikvirksomhet og formidling av prostitusjon», da denne i dag rammer feil. Denne bør erstattes av en paragraf som bedre ivaretar personer som selger sex, og mer presist rammer utnyttelse av andre til sexsalg.*

KOMMENTAR: «Sexkjøpsloven» og «hallikparagrafen» er betegnelse på endringene i straffeloven som medførte forbud mot kjøp og formidling av seksuelle tjenester.

Den nye straffelovens §§ 316 og 315 var et resultat av mange års utredninger, samfunnsdebatt og avveining av mange hensyn. Det er ikke dokumentert at forbudet mot kjøp av seksuelle tjenester har den type negative konsekvenser som FRI hevder.

Temaet er politisk, og mange vil reagere dersom det lokale rådhuset flagger med symbol som assosieres med en slik politisk agenda.

- *Årlig arrangeres det festivaler og arrangementer rundt om i Norge for mennesker som bryter med normer for kjønn og seksualitet.*

Arrangementene og festivalene har til formål å synliggjøre lhbt-personer, og andre som bryter med normer for kjønn og seksualitet. Videre representerer disse arrangementene og festivalene en viktig møteplass for vår målgruppe. Det er viktig at FRI's lokale avdelinger står som avsendere av festivalene i Norge.

FRI mener festivalene er gode verktøy for positivt holdningsskapende arbeid, hvor normkritikk og antirasistiske perspektiver er viktige.

FRI mener at festivalene skal utfordre normer og endre holdninger til det positive for alle som bryter med normer for kjønn og seksualitet gjennom sine aktiviteter.

KOMMENTAR: Bedrifter, organisasjoner, kommuner og forvaltningsorganer som kommer i diskusjon om sin profilering med regnbueflagget under Pride, synes å avgrense sin profilering til noen åpne kjernebegreper som «*mangfold*», «*inkludering*» og «*retten til å elske den man vil*». Den politiske plattformen til FRI dokumenterer derimot hvilke ambisjoner eieren og arrangøren av Pride har med arrangementet.

VEDLEGG 2: ARTIKKEL I VG 28 JUNI 2020:

FRITT FREM: Kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup (H) mener det bør være opp til norske kommuner selv å bestemme hva slags flagg de vil heise. Foto: Krister Sørbø, VG

Astrup vil endre flaggloven — vil gjøre det mulig for norske kommuner å heise regnbueflagget

Kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup (H) foreslår å endre flaggloven og gi alle norske kommuner mulighet til å flagge under Pride.

- [ABDIRAHMAN HASSAN](#)
- [KRISTER SØRBØ \(FOTO\)](#)

Oppdatert 28. juni

- [Kopier lenke](#)
- [Del på Facebook](#)
- [Del med e-post](#)

Dersom en kommune i dag ønsker å heise regnbueflagget foran rådhuset, så er de nødt til å gjennomføre et fysisk Pride-arrangement i bygget.

Flaggloven åpner nemlig kun opp for bruk av det norske flagget, det samiske flagget og kommune- og fylkesflagget i kommunens bygninger.

Det eneste unntaket fra loven er «dersom bygningen brukes i forbindelse med idretts-, kultur- og lignende arrangementer med allmenn interesse».

Det mener kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup (H) er en utdatert regel og foreslår derfor å endre dagens praksis.

– Vi ønsker at kommunene selv får bestemme hva slags flagg de ønsker å heise, og at det ikke blir nødvendig å avholde et fysisk arrangement i bygget, sier statsråden til VG.

Blir sendt på høring

Forslaget vil bli sendt på høring neste uke, og målet er å få på plass en lovproposisjon som Stortinget kan behandle i løpet av høsten.

– **Vi kommer til å be innspill på om kommunene skal stå fritt til å lage sine helt egne flaggregler, eller om vi skal opprettholde bestemmelsen om at det må være en markering av allmenn interesse, sier Astrup.**

Dersom forslaget får flertall, vil det altså fra og med neste år kunne være mulig å heise regnbueflagget uten at man trenger å gjennomføre et fysisk Pride-arrangement.

– Åpenbar interesse

Statsråden forteller at han ofte mottar henvendelser fra norske kommuner om reglene for bruk av flagg og det gjelder særlig arrangementer som Pride.

– **Det er en åpenbar interesse for dette. Det er på høy tid at vi moderniserer lovverket. Flaggloven kom på 1930-tallet. Tiden er kommet for å skru klokken frem til 2020-tallet, sier Astrup.**

Han understreker at det vil være opp til den enkelte kommune om de ønsker å benytte seg av denne muligheten.

PRIDE: Får kommunal- og moderniseringsminister Nikolai Astrup (H) som han vil, kan norske kommuner fra og med neste år heise regnbueflagget uten å avholde et fysisk arrangement. Foto: Krister Sørbø, VG

Loven skal ikke stå i veien

Astrup mener det er på sin plass at norske kommuner over hele landet skal kunne markere de viktige verdiene som Pride står for, uten at lovverket skal stå i veien for det.

– Pride handler om å feire og kjempe for frihet, mangfold og toleranse og har bidratt til å bryte normer i samfunnet og sender et tydelig signal om at alle skal kunne få elske den de vil, sier han.

Blir en annerledes Pride-feiring

Oslo Pride 2020 er avlyst i år på grunn av den pågående coronasituasjonen. Istedet vil arrangementet foregå som en heldigital markering.

Kommunalministeren deltok selv i fjor på Pride-toget. Han innrømmer at det blir en litt annerledes feiring i år.

– Hvem vet, kanskje jeg får tak i et Pride-flagg som jeg kan heise, sier han.

STØTTER: Ingild Endestad, leder for FRI, foreningen for kjønns- og seksualitetsmangfold støtter forslaget om å endre flaggloven. Foto: Stian Lysberg Solum

Positiv til forslaget

Leder for FRI, foreningen for kjønns- og seksualitetsmangfold, Ingild Endestad, stiller seg positiv til forslaget fra kommunalministeren og mener det er i tråd med det mange kommuner har ønsket.

– Regnbueflagget symboliserer likeverd og like rettigheter for lesbiske, homofile, bifile og transpersoner og for et fargerikt samfunn.

Endestad mener regnbueflagget bidrar til å skape en følelse av tilhørighet og trygghet blant minoriteter.

– Vi vet dessverre at mange skeive flytter vekk fra hjemkommunene sine fordi de er usikre på om det er plass til dem der, sier hun.